

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt slijngsdags, s'ndonderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, grootte markt, 51, en bij alle post-directeurs.

Alle toezending van brieven, aankondingen, enz., moet getrukeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de staat, 8 fr. buiten de staat.

Van blad afzonderlijk, 20 centimen.

De aankondigingen, per drukkergeld, 15 centimen.

De rekamers, per drukkergeld 25 centimen.

TONGEREN, DEN 8 JUNIJ.

De kiezers der steden en dorpen.

Hoe dikwijls hebben de liberale gazetten ons niet voorgewend dat de kiezers der steden alleen verstand genoeg bezitten om hunnen burgerplicht met geweten uit te oefenen, terwijl de buitenkiezers slechts domkoppen waren?

De kiezingen die sedert eenige weken in verscheidene steden van België hebben plaats gehad, bewijzen klaarblijkelijk eene van deze beide zaken: ofwel de kiezers der dorpen hebben zich altijd verstandig in de kiezingen getoond, ofwel de kiezers der grootste steden beginnen op hunne beurt het verstand te verliezen.

Te Luik, in die stad die men van over lang de hoofdstad noemt van het liberalismus, had over eenige weken eene kiezing plaats voor den gemeente raad. De kiezers der stad alleen namen deel aan de stemming en de uitslag was een zegepraal voor de katholieken en eene nederlaag voor de liberalen.

Te Verviers, die ook al onder de sterkste vestingen van het liberalismus geteld wordt, heeft over veertien dagen eene kiezing plaats gehad voor den provincialen raad. In de bureelen waar de kiezers der stad Verviers stemden, bekamen de katholieke kandidaten eene groote meerderheid en het waren de kiezers der dorpen, die aan eenen enkelen der liberale kandidaten eene armzalige meerderheid van eenige stemmen deden bekomen, terwijl de andere liberale kandidaat door de mand viel. Ziedaar hoe de verstandige kiezers van Luik en Verviers gezond zijn jegens de liberale vervolgerij.

Dat is nog alles niet. Eene provinciale kiezing heeft dezer dagen plaats gehad te Namen. In de bureelen waar de kiezers der stad alleen stemden, bekam M. Douxchamp, katholieke kandidaat, 430 stemmen, terwijl M. Kegelman, liberale kandidaat, in diezelfde bureelen er slechts 588 verzamelde.

Gaat nu eens kijken hoe het met het liberalismus nuziet te Antwerpen, waar men de doctrinaire jaknikkers van over menige jaren nitgebezemd heeft, gaat eens kijken of zij nog zoo welkom als vroeger zijn te Gent, te Brugge en te Leuven en daarna zult gij met ons zeggen: indien het verstand alleen in de steden woont dan moet men bekennen dat de verstandige lieden niets meer met het liberalismus willen te doen hebben.

Wilt gij weten, lezers, wat het liberaal bestuur links en rechts nog wat op de beenen

houdt? Het ministerie heeft honderd en dizeud gunsten uit te deelen, plaatsjes te geven en diensten te belooenen. Die kiesmakelaars die zich in tijd van kiezingen zoo veel moeite geven om wat stemmen te werven, dat zijn, negen maal op tien, vieze mannen die niets anders in het oog hebben dan een plaatsje ter belooning van hunnen liberalen ijver te bekomen. Want de liberalen zijn aan 't roer; voor hunne partijgangers alleen, voor diegenen die zich schandig tot in het stof willen vernederen, alle edelheid van karakter afleggen om zich als een slaafsch instrument aan het doctrinaire juk te onderwerpen, voor die alleen is er plaats onder de liberale zon, die alleen krijgen plaatsen; de anderen zijn goel voor de lasten te betalen. Wie een man van karakter is, die wil op dien prijs de publieke ambten niet koopen. Houdt uwe gunsten maar, machtige vrijmetselaars bazen, om ze uit te deelen aan die lafhertige geesten die altijd gereed zijn om hunne denkwijze te verzaken en alle dagen eenen nieuwen heer te dienen, zoo laatst er wat aan te verdienen valt. Verstoot den katholieken jongeling, verklaart hem onwaardig om het geringste ambt te bekleden, de katholieke jongeling die in zulke omstandigheden getrouw blijft aan zijne godsdienstige denkwijze is veel grooter in ieders oog dan die verachtelijke venten die zich hoog op hunne liberale opinies roemen en niets anders kunnen als op hunne knieën kruipen voor den eenen of anderen uitdeeler van plaatsjes.

Alles-kronijk.

De kiezingen die toekomenden dinsdag in de provinciën Brabant, Antwerpen, West-Vlaanderen, Luxemburg en Namen zullen plaats hebben voor de gedeeltelijke hernieuwing van het Senaat, doen zich op ondergunstige voortteekens.

De meeting van Antwerpen heeft zich verleden woensdag vergaderd om keus te doen van twee kandidaten die zullen op den rang gesteld worden tegen de uitgaande senateurs MM. Michiels Loos en Joostens. Men weet dat deze twee laatste zich in alle omstandigheden als onderdanige dienaars van het ministerie gedragen hebben. De kandidaten door den meeting aangenomen zijn MM. Cogels uitgaande lid, Van den Bergh-Elsen en baron Van Delft. Geen twijfel of deze drie namen zullen zegevierend uit de kiesbus komen.

Te Veurne stellen de katholieken op den rang den heer Dubus. M. de Dromme had zich als liberale kandidaat aangeboden. Doch hij heeft voorzichtige gevonden zich bij tijds terug te trekken.

hem bij deze gelegenheid getoond, en de dankbaarheid die zij voor hem gevoelde, paarden zich met hare nooit geheel onderdrukte genegenheid, en sterker dan ooit ontvlamde de liefde in haar hart.

Zij hoopte t'ban op de veranderde denkwijze des vaders, die aan hem zijn leven verschuldigd was, en ook op haren broeder, wiens invloed en voorspraak in dezen veel zou kunnen uitwerken.

Franz liet zich niet zien. Den volgenden dag had hij wel door anderen naar den toestand van den molenaar laten vernemen, maar hij zelf was afwezig gebleven.

Martha sprak veel met haren vader, wiens krachtig gestel zich spoedig van den schrik en het doorgestane lijden hersteld had.

De laatste omstandigheden maakten natuurlijk het hoofdonderwerp uit, en zij achtte zich gelukkig daarbij den naam van Franz dikwijls te kunnen noemen, en zijn gedrag te mogen prijzen en verheffen.

De vader zelf wenschte hem te zien en zijn dank te betoonen.

Hij is arm, zegde hij; wat zou ik voor hem kunnen doen? Als hij maar eens kwam; misschien zou hij mij wel iets vragen, dat ik hem geven kon.

Martha bloosde en sloeg de oogen neer. De geestelijke zag Martha, en raadde hare gedachten. Hij meende het ijzer te moeten smeden terwijl het gloeide en begon:

— Nu vader, ik weet wel wat hij vragen zou.
— En dat zou zijn?
— Kunt gij het niet raden?
— Ja, met raadseks kan ik mij niet inlaten, zegde de oude; kom rond voor de zaak uit, dat bevalt mij beter.

Eene petitie.

De veroordeelden tot eenigduronden dwang-arbeid van het rasphuis van Gent, hebben aan M. Bara eene petitie gezonden, in dewelke zij den heer Minister stellig vragen van hen in vrijheid te stellen.

De leerstelsels van M. Bara intropende, beweerden zij dat voor hun leven veroordeeld zijn, simpel en eenvoudig wil zeggen voor 55 à 66 jaren veroordeeld zijn, en dat zij op hun zestigste jaar niet meer bekwaam zijn van te werken. Zij vragen diensvolgens van op pensioen gesteld te worden.

Wat zal M. Bara daarop antwoorden.

Voorleden dingsdag, is aan de leerlingen van het Seminarie van Sint-Truiden het genoegen van een aangenamen dag ten deele geworden.

Op voorstel van den heer Bestierder, had zijn Hoogwaarde de bisschop van Luik eene uitspanning vergund aan de leerlingen van dat vermaarde gesticht, tot belooning van hunnen gestadigen ijver en hunne voorbeeldeloze onderdanigheid aan de leermeesters die hen zoo doeltreffend op den weg der vreugd en der wetenschap geleiden.

Die uitspanning zal voorzeker een diepen indruk in hunne jeugdige herten hebben gelaten; want het genoegen dat zij verschafte was vermengd met die verkwikkende vreugde welke de godsdienst alleen weet te verwekken.

Dien dag had men hun toegestaan, het prachtige heiligdom te gaan bezoeken dat de godsverucht der geloovigen te Scherpenheuvel aan de Moeder van God heeft opgericht en wiens heerlijke koepel, met gouden starren bezaaid, een miraculeus en wijlberoemde beeld van Maria kroont.

Om 7 ure des morgens verlieten de studenten het Seminarie, voorafgegaan van de harmonie en vergezeld van hunne professors. Te Hasselt aangekomen, om 8 ure, benuttigden zij den tijd die hun overbleef, voor het aankomen van den spoortrein, met de Leopoldsplaats onzer stad te gaan bezichtigen, en voerden aldaar eenige muziekstukken uit welke door een levendig handgeklap werden onthaald.

Om half negen beklommen zij den spoortrein om aan de statie van Sichein af te stappen en zich van daar te voet naar Scherpenheuvel te begeven. — In de aloude kerk van Sichein, werden de banieren en processievanen ontrolt; daar eigenlijk begon de bedevaart. De Harmonie van het Seminarie opende den optocht en deed de lucht van vrolijke muziekstukken weergalmen die beurtelings afwisselden met koorzangen ter eere van de allerheiligste Maagd.

Te Scherpenheuvel aangekomen, begaven zich de studenten rechtstreeks naar de kerk, zongen er lofliederen en woonden de H. Mis bij, gecelebreerd door den Eerw. heer Leré, den oudsten professor van het Seminarie en wien alle leerlingen als eenen vader vereeren. Na de mis, gingen

— Vraag het aan Martha, hernam de zoon.
— Martha! wat zou die er van weten?
— Of zij het weet! antwoordde de geestelijke.
— Dan moet zij het maar zeggen! riep de vader.

— Hebt gij het gehoord? zegde Jakob. Nu, Martha!

Martha werd purperrood, over en over.

— Nu vader, wat zoudt gij wel zeggen, begon de kapellaan, als hij eens om Martha zelve kwam vragen?

— Wie? wat? zei de oude en zweeg plotseling stil.

Hij heeft reeds lang het oog op haar gehad, maar was hevreesd dat het niet gelukken en bij u mishagen zou. Ook heeft Martha zelve zich verboden daaraan te denken, daar zij uwe plannen zeer goed kent en uwe weigering te gemoet zag.

— Hm? zei de oude, daarvan komt niets, een stuk land kan hij krijgen, eene koei uit mijn stal, als hij daarmede gediend is, een zak harde daalders, zoo hij geld noodig heeft; maar mijne dochter! nooit of nimmer, dat is mijne gedachte voor eens en voor altijd; en ik verzoek dat niemand mij ooit weer over deze zaak komt spreken.

Hier keerde hij zich om, en ging ontvreden de kamer uit.

Martha weende; ook de geestelijke was bevreesd dat het daar bij blijven zou; want hij kende den onbuigzamen aard zijns vaders maar al te goed.

Wel is waar poogde hij nog eenmaal op de zaak terug te komen, en den ouden in zijn zwak te tasten met de verklaring dat het meisje zelve Franz genegen, en dat deze een brave, wakkere knaap was; maar de oude sprak geen woord,

zij eenige verversching nemen en de lizing van Scherpenheuvel bezichtigen. Daarna keerden zij op nieuw terug naar de kerk om andermaal de H. Maagd door hunne lofzangen te groeten. M. de Grouars, de jonge maar verdienstvolle Directeur van het Seminarie, beklom bij die gelegenheid den predikstoel en richtte eene korte doch roerende aanspraak tot zijne jeugdige toehoorders. Onbereid den kansel opgetreden, nam hij voor tekst het opschrift, *« Oorzaak onzer blijdschap »* dat vóór hem op de wanden van het Heiligdom prijkte, en deed met eene ongemeene svelsprekendheid opmerken dat Maria, de oorzaak van de blijdschap der wereld, dien dag, eene bijzondere bron van vreugde voor hen was. Hij ontwikkelde, daarbij, die gedachte: dat alle vermaak, aan die oorzaak van blijdschap ontsproten, een genoeg baart dat geene wereldsche vreugde kan schenken.

Om 1 uur zegden de leerlingen vaarwel aan het Heiligdom van Maria en begaven zich te voet naar Diest, waar zij de hoofkerk bezochten en een lof in muziek uitvoerden. Na de benedictie van het Allerheiligste te hebben ontvangen, werden zij toegelaten tot de vereering der reliquien van den gelukzaligen Berchmans, het voorbeeld der scholieren. Vervolgens namen zij den spoortrein en kwamen ten 4 ure te Hasselt terug. Na wederom eenige verversching op de Casino te hebben genomen, deden zij eene wandeling door de stad en bezochten het miraculeus Mariabeeld, *Virga-Jesse*, in de lerk van O.-L.-V. — Om 6 ure keerden zij naar Sint-Truiden weder, in alle plaatsen die zij bezocht hadden de volle overtuiging achterlatende van de zorgvulige opvoeding die zij in het Seminarie van Sint-Truiden genieten.

De tien regelen van Jefferson.

- 1° Stel nooit tot morgen uit wat gij heden doen kunt.
- 2° Gebruik nooit een ander voor hetgeen gij zelf kunt verrichten.
- 3° Verkeer uw geld niet, eer gij het gewonnen hebt.
- 4° Koop nooit wat gij niet noodig hebt, onder voorwendsel dat het goedkoop is.
- 5° De ijdelheid en de hoogmoed kosten ons veel duurder dan de honger, de dorst en de koude.
- 6° Het berouwt ons nooit van te weinig geëten te hebben.
- 7° Niets vermoed wat met een goel hert gedaan wordt.
- 8° Wat al herteleed hebben wij gevoeld over ongelukken die nooit gekomen zijn!
- 9° Vat altoos de zaken aan met het goede uiteinde.
- 10° Indien gij vergramd zijt, tel tot tien, vooraleer gij spreekt; is uw toorn hevig, tel dan tot honderd.

Men schrijft uit Luik, 5 junij: Heden, om 3 ure min 25 minuten des morgens, is Z. M. de Koning van Pruisen, vergezeld van graaf Von Bismark en een talrijk gevolg, over Luik naar Parijs getrokken.

schudde het hoofd en verwijderde zich. Enige dagen daarna ontmoette de molenaar Franz; hij trad op hem toe, drukte hem de hand en bedankte hem:

— Frans, zegde hij toen, gij zijt een wakkere jongman, ik zou u geerne mijn dank betoonen, en wenschte wel dat ik iets voor u doen kon; maar mijn zoon heeft mij gezegd, dat gij zin in mijne dochter hebt; zie, ik ben een oprecht mensch en zeg u ronduit, daar kan niets van komen, dat gaat niet. Gij zijt eerlijk en braaf, maar arm; dat is, wel is waar, geen schande, maar het kan u niet helpen; mijn schoonzoon moet iemand zijn die zelfs iets kan aanbrengen in het huwelijk. Zoo begrijpen wij de zaak; doch daarom geen vijandschap. Hebt gij het een of ander noodig, land of geld? Spreekt slechts, als ik u met iets helpen kan? — Gij ondersteunt uwe moeder.

Frans antwoordde niet — het bloed vloog hem naar de wangen, hij zag den molenaar met groote oogen aan.

— Ik dank u, zegde hij kort af, en over zijne lippen zweefde een misnoedige glimlach, die tevens iets ironisch had — daarop vroeg hij naar zijne gezondheid, groette hem en ging heen.

Met deze ontmoeting was zoo het schein, alles afgedaan, en ook de laatste band verbroken. Martha kwam niet meer bij de oude vrouw, en Franz vertoonde zich zelden in het dorp.

Overigens ging alles weder zijn ouden gang; alleen met Franz had er eene in het oog vallende verandering plaats. Hij was zeer zwaar-moedig geworden.

Men begreep de oorzaak, maar niemand zijner kameraden durfde hem er over spreken. Bovendien had hij in zijn geheele voorkom-

UIT DE BERGEN.

door CARL GUNTRAM.

(Vervolg)

Toen hij boven was, maakte men in allerijl eene soort van berrie; hierop werd de gerredde, die niet in staat was zich te bewegen, nedergelegd, en zoo door Franz en een der houthakkers een half uur ver gedragen, tot zij het eerste huis bereikt hadden.

Intusschen zetten de twee anderen den arbeid voort, om ook den wagen en de peerden op te graven.

Doch de wagen was geheel verbrijzeld, en de peerden waren dood; er moest eene andere wagen worden gehaald, om deze stomme getuigen des ongeluks te vervoeren.

Men had om een doctor gezonden; deze had den molenaar adergelaten, en weldra was hij in zoover hersteld, dat hij naar zijn eigen huis kon worden overgebracht.

Martha en de kapellaan vermoedden niets van hetgeen er gebeurd was.

Het laat zich beter gevoelen dan beschrijven hoe zij te moede waren, toen zij van het ongeluk hoorden en de vader gered en ongedeerd in hunne armen lag.

Franz was teruggebleven, om zich aan hunnen dank te onttrekken.

Martha had een slapeloze nacht. Onder de schrikkelijke voorstelling van het gebeurde ongeluk, mengde zich het beeld van den goeden Franz, die door zijn dapper en weerdig gedrag, zooveel tot het behoud van haren vader had bijgedragen. Hij scheen haar als een reddende engel. De moed en tegenwoordigheid van geest, door